

¿PERJUDICIS CUTIS LE

La perfumeria, una de les activitats industrials més intenses de la nostra època, emplena cada dia més del seu reclam persistent les planes de les nostres revistes, les tanques de les nostres estacions, els cristalls dels nostres tramvies i autobusos i, per si això fos poc encara, dia i nit les estacions radioemissores d'arreu del món ens canten, amb música o sense, les excel·lències dels diferents productes de cosmètica emprats per les belleses del dia i per les que pretenen ésser-ho.

Entre aquells productes, anomenats de bellesa, ocupen un lloc d'honor i preeminent les cremes, caracteritzades per contenir una gran quantitat d'aigua incorporada a certes substàncies grasses que en són àvides. Cada fabricant posseeix la seva gamma de cremes, cremes de dia i cremes de nit, cremes per a pells seques i per a pells greixoses, i a elles destina una part de les més importants de les seves activitats publicitàries.

Però, mentre per un costat sentim la veu interessada del productor, parlant de la supremacia de la seva crema, atribuïnt-li els millors efectes i assegurant la seva absoluta innocuïtat, per un altre costat hom palesa l'existència i el pes de vells prejudicis que assegurin que les cremes perjudiquen la pell del visatge, arrugant-la i envellint-la prematurament.

On serà la veritat?

La magnitud del consum de cremes no desdiu de la intensitat i qualitat de la propaganda. Les cremes han fet a bastament llur camí, i cada dia és més difícil de trobar la dona que no n'usi o no n'hagi usat mai, malgrat l'existència, la persistència i el pes de tots aquells prejudicis i el temor de les arrugues amb què amenacen en plena joventut.

La dona, avui com ahir, d'una manera inconscient, però amb una constància innegable, desment la realitat d'aquells perills i els fonaments d'aquells prejudicis l'origen dels quals cal cercar en l'ús de productes a base de sals de plom, tòxiques, com la cerusa, o en un factor d'ordre moral i religiós, reminiscència d'una època en què les pràctiques de cosmètica eren considerades pecaminoses i condemnades per l'Església. Sols quan el capvespre de la joventut s'esbossa i les primeres arrugues apareixen, moltes dones no gosant acusar els anys, el veritable enemic, fan honor als prejudicis, atribuïnt a aquelles cremes d'anys enrera les destroces del temps.

Es justa l'acusació?

HIGIA